

علائم وقف در قرآن کریم

(م) علامت وقف لازم ← وقف لازم است .

(ط) علامت وقف مطلق ← یعنی وقف بر آن کاملاً به جاست

(ج) علامت وقف جایز ← یعنی وقف و وصل آن هر دو جایز است

(ز) علامت وقف مجوّز ← یعنی وصل بهتر است، اما وقف هم اشکالی ندارد

(لا) علامت وقف ممنوع ← علامت وقف ممنوع است و نباید وقف کرد

(قلی) علامت وقف اولاً ← یعنی وقف بهتر است

(صلی) علامت وصل اولاً ← یعنی وصل بهتر است

(❖ ❖) علامت وقف مُعَانَقَه ← بر روی دو کلمه نزدیک هم قرار می‌گیرد و فقط بر یکی از دو کلمه می‌توان وقف کرد

(ص) علامت وقف مُرَخَّص ← یعنی به خاطر اطاله کلام و کمبود نَفَس می‌توان وقف کرد. در این صورت اگر مابعد آن جمله مفیدی بود، می‌توان از آن جا شروع به تلاوت کرد و گرنه باید اعاده نموده و از محل مناسب آغاز کرد

